L'Oficina d'Habitatge de Girona gestiona entre 10 i 12 desnonaments cada mes

La gran majoria es poden aturar, i la prioritat és que els usuaris es puguin quedar a l'habitatge pagant un lloguer social

La directora de l´Oficina d´Habitatge, Judit Espuche, i l´advocat Ferran Ribas.

El Servei de Mediació en Habitatge de Girona gestiona entre 10 i 12 desnonaments cada mes a la ciutat. La gran majoria, però, aconsegueixen evitar-se, o bé es busquen solucions alternatives. De fet, en els quatre anys que fa que el servei està en funcionament, els seus responsables asseguren que cap dels usuaris s'ha quedat al carrer.

Aquest servei, que depèn de l'Oficina Municipal d'Habitatge, fa de mediador entre propietaris (ja siguin bancs o particulars) i els llogaters, per tal de buscar solucions en cas de conflicte, especialment quan hi ha risc de desnonament. I és que, quan algú es troba en aquesta situació, sovint té dificultats per enfrontar-s'hi. "Un banc és com un tauró que es vol menjar una sardina, que seria l'usuari", assenyala l'advocat Ferran Ribas, responsable del Servei de Mediació. "Parteixen d'una situació desigual, perquè l'usuari no coneix la llei, ni com funciona el sistema bancari... la llei no està feta pensant en les famílies", indica Ribas.

Aquest servei va començar a funcionar el març de 2012, a petició de la Taula de Coordinació Local pel Dret a l'Habitatge. Des de llavors, la demanda ha anat creixent any rere any i de moment han aconseguit resoldre uns 200 casos, mentre que 150 més continuen en negociació. Inicialment tractaven sobretot execucions hipotecàries, però en aquests moments hi ha cada cop més gent que està en risc de perdre el pis perquè no pot pagar el lloguer. En aquest sentit, des de l'Oficina d'Habitatge admeten que hi ha moltes persones que acaben ocupant habitatges de forma il·legal, i una de les seves tasques consisteix en saber, amb l'ajut dels serveis socials, en quins casos hi ha una necessitat real.

El seu objectiu és que cap família es quedi al carrer, i la solució prioritària és negociar perquè puguin quedar-se vivint al mateix habitatge amb un lloguer social. Hi pot haver, però, altres sortides: aconseguir una dació en pagament, utilitzar la xarxa de l'entorn per buscar un nou allotjament o aturar el desnonament per guanyar temps fins que es trobi una solució definitiva. L'últim recurs és fer servir els habitatges que l'administració té per a emergències, ja que si no es col·lapsaria el sistema. "Tenim una mancança de pisos per a lloguer social, perquè hi ha molta més gent que en demana que no pas habitatges disponibles", explica Ribas.

Avisar-ho amb temps

Una de les claus per poder aturar un desnonament és conèixer-lo amb temps. "Gairebé qualsevol problema té una solució, però com més aviat vinguin i puguem posar-nos a treballar, millor", indica Ribas. I és que, segons alerta, molta gent, davant del perill de desnonament, s'enfonsa i li costa assumir el problema. Alguns desconeixen què diu la resolució judicial, altres pensen que si no la llegeixen no se'ls podrà fer fora, altres senten vergonya i intenten amagar-ho... i, en alguns casos, no acudeixen al Servei de Mediació fins a l'últim moment, a vegades pocs dies abans de la data fixada per al desnonament. Per això, des de l'Oficina d'Habitatge han repartit fulletons per tota la ciutat per informar del servei i intentar que la gent prengui consciència del problema al més aviat possible.

Fins ara, des d'aquest servei municipal han aconseguit que cap família es quedi al carrer, tot i que la decisió final de quina solució s'accepta recau sempre en l'usuari. En aquests moments, indica Ribas, amb els bancs la situació està molt regularitzada, ja que fa anys que estan negociant amb ells i ja hi ha uns protocols establerts, de manera que és relativament factible aconseguir preus socials. El problema ara ve amb els propietaris particulars, ja que molts d'ells necessiten realment els diners del lloguer i per això es fa més difícil negociar preus socials.

D'altra banda, des de fa uns mesos l'Oficina d'Habitatge també està en contacte amb la justícia per tal de col·laborar plegats en l'aplicació del protocol de diligències de llançaments. D'aquesta manera, l'Oficina sap (tot i que a vegades amb molt poca antelació) quan es produirà un desnonament i pot actuar per mirar d'evitar-lo.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/11/06/loficina-dhabitatge-girona-gestiona-10/813157.html?utm_source=rss